

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΡΟΥΣΟΠΟΥΛΟΣ

ΕΞΕΧΟΥΣΑ φυσιογνωμία ἐκ τοῦ κόσμου τῶν ἑλληνικῶν γραμμάτων ἐξέλιπε τὴν 1ην Δεκεμβρίου τοῦ 1898, ὁ σοφὸς φιλόλογος καὶ ἀρχαιολόγος Ἀθανάσιος Ρουσόπουλος. Γεννηθεὶς ἐν Βογατσικῶ τῆς Μακεδονίας τῷ 1823 διήνυσε τὰς ἐγκυκλίους σπουδὰς ἐν Ἀθήναις, μεθ' ὅ, φοιτητὴς ὢν καὶ ἀριστεύσας κατὰ τὸν διαγωνισμὸν τοῦ Βελίου κληροδοτήματος, ἐστάλη τῷ 1847 εἰς Γερμανίαν ἔνθα ἐπὶ ἐπταετίαν ἐποίησατο λαμπρὰς σπουδὰς ἐν τοῖς Πανεπιστημίοις τῆς Δειψίας, Βερολίνου καὶ Γοτίγγης, μεταφράσας ἐκ τοῦ γερμανικοῦ τὴν Ἀρχαιολογίαν τοῦ Βογεσίνσου. Ἐν ἔτει 1852 ἐξέπὸνήσε πραγματείαν περὶ Σαμόλειδος εἰς τὴν ἀρχαίαν ἑλληνικὴν γλῶσσαν τυχῶν τοῦ τίτλου τοῦ διδάκτορος ἐν Γοτίγγῃ. Ἐπανακάμφας τῷ 1855 εἰς Ἑλλάδα ἐγένετο καθηγητὴς τῆς φιλολογίας καὶ ἀρχαιολογίας ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ,

ὁπότε ἀδεία τῆς Κυβερνήσεως ἐπισκεφθεὶς τὰ Μουσεία τῆς Ἰταλίας συνέταξε καὶ ἐξέδωκε περισπούδαστον περιγραφὴν αὐτῶν, ἐν ἣ περιγράφει τὰ ἐν τῇ Μεγάλῃ Ἑλλάδι σωζόμενα μνημεῖα τῆς ἀρχαίας τέχνης. Ὡς καθηγητῆς τῆς ἑλλην. γλώσσης ἐδίδαξεν ἐπὶ 24 ὄλα ἔτη ἐν τῇ Ῥιζαρείῳ Σχολῇ, ἐπὶ τετραετίαν δὲ ἐν τῷ Πολυτεχνείῳ περὶ τοῦ βίου τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων. Ἀπὸ τοῦ 1858 συνειργάσθη ἐν τῇ Ἀρχαιολογικῇ Ἐφημερίδι, ἐν δὲ τῇ τῶν Φιλομαθῶν ἔγραψε περὶ τῶν ἐν Κεραμεικῷ ἀνασκαφῶν.

Παραιτηθεὶς τῶν ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ παραδόσεων ἀφιέρωθη ἀποκλειστικῶς εἰς τὰς φιλολογικὰς καὶ ἀρχαιολογικὰς μελέτας τοῦ συγγράψας ἔκτοτε: Ἀρχαιολογίαν τῷ 1875: Ὁδηγὸν τῶν φοιτητῶν τῷ 1859: Εἰσαγωγὴν εἰς τὸν Θουκυδίδην τῷ 1861: Πραγματείαν περὶ εἰκόνοσ τῆς Ἀντιγόνης, ἀφιερωθεῖσαν τῇ Γαλλικῇ Ἀκαδημίᾳ, ἣτις καὶ ἐξελέξατο αὐτὸν μέλος ἀντεπιστέλλον: Τὸν Παρθενῶνα, ἣτοι διαμαρτυρίαν κατὰ πάσης ἐπισκευῆς αὐτοῦ καὶ μέθοδον πρὸς συντήρησίν του τῷ 1895: Περὶ τοῦ μνημείου τοῦ Θεμιστοκλέους ἐν Μαγνησίᾳ: ἔκδοσιν τοῦ κειμένου τῆς Ἀντιγόνης μετὰ τῆς ἐμμέτρου μεταφράσεως Α. Ρ. Ῥαγκαβῆ: Κρίσιν τοῦ Βουτσινάου ποιητικοῦ ἀγῶνος ἐν ἔτει 1867 ἀξιωμανημόνευτον διὰ τὰς ἐν αὐτῇ ἀφθόνοὺς καὶ ἐπικαίρους φιλολογικὰς καὶ γραμματικὰς παρατηρήσεις.

Πλὴν τῶν ἀνωτέρω καὶ πλεῖστα ἄλλα ἔργα κατέλιπεν ἀνέκδοτα, ἐν οἷς Σοφοκλέους Ἀντιγόνη μετὰ κριτικῶν παρατηρήσεων μεταφρασθεῖσα εἰς τὴν καθωμίλημένην ἀκριβῶς μετὰ τὰ μέτρα τοῦ πρωτοτύπου: Σημειώσεις εἰς τὸν Πλάτωνα καὶ ἀκριβῆς ἀνάλυσις τοῦ «Φαίδωνος»: Διάφορα περὶ Πινδάρου καὶ Θεοκρίτου: Εἰσαγωγή εἰς τὸν Ἀριστοφάνην καὶ σημειώσεις εἰς τὰ πολιτικά του: Σημειώσεις εἰς Θουκυδίδην περὶ Γετῶν: Ἱστορία τῆς θρησκείας τῶν Ἑλλήνων καὶ Ῥωμαίων: Ἱστορία τῆς Ἑλληνικῆς ζωγραφικῆς καὶ τῆς καλλιτεχνίας τῆς ἑλληνικῆς πλαστικῆς μέχρι Φειδίου» κλπ

Τοιαύτη ἐν γενικαῖς γραμμαῖς ἢ ἔσοχος δρᾶσις καὶ παραγωγή τοῦ σοφοῦ καὶ εὐρυμαθοῦς ἀνδρος, οὗ ὁ θάνατος ἀπεστέρησε τὸ ἔθνος ἐνὸς ἀπαραμίλλου σεμνώματος τῶν ἑλληνικῶν γραμμάτων.